

PORS I ESPERANCES

Com a fruit del recent Sínode de Joves, el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ - delegats de pastoral de joventut de les diòcesis de Catalunya i Mallorca) elaboren cada mes un article per desgranar i comprendre millor el missatge que el Sínode vol adreçar tota l'Església. Aquest mes tractarem sobre les pors i esperances dels joves.

La por és un sentiment que ha estat present dins la vida de les persones des de l'origen dels temps. És un mecanisme de defensa enfront un perill real o imaginari, present o futur.

Sembla impossible estar mancat de pors, i sembla que aquest és el temps de la por. Ja ho afirmava *Ellacuria*, quan explicava que les nostres societats occidentals no tenien esperança sinó por.

La joventut és l'ànima del present i el motor del futur. Però què passa quan envers de ser motor es paralitzen per les pors?

Sembla cert: vivim dins una societat variable, canviant, accelerada i plena de pors pels nostres joves. Por a la soledat, al futur, a no encaixar dins el motllo social, a fracassar...

Ser cristià i seguir a Crist no és d'*influencers*. Expressar de forma pública la nostra fe, no està de moda, i ser cristià dins la societat en què vivim és tot un repte pels que som joves.

Jesús també va sentir por davant la Creu: es sentia abandonat i sol, però aquesta por no el va bloquejar perquè l'home no viu només de por sinó d'esperança. Esperança en un Déu que estima gratuïtament. La paraula de Déu ens diu que no tinguem por de seguir els anhels del nostre cor, perquè Crist és amb nosaltres.

"No perdeu la calma i confieu" (Jn 14, 1-12)

"No tinguis por, que jo sóc amb tu. No et neguitegis, que jo sóc el teu DÉU. Jo et dono força i t'ajudo, et sostinc amb la meva dreta bondadosa". (Isaïes 41:10)

El Papa convida als joves a mirar dins seu per donar nom a les pors i, a qüestionar-se quines són les que els impedeixen avançar:

"No tingueu por de mirar amb sinceritat les vostres pors, reconèixer-les amb realisme i fer-les front. Pels cristians, la por mai ha de tenir la darrera paraula, sinó que ens dóna l'ocasió de realitzar un acte de fe en Déu, i també en la vida"

Escoltem el missatge de Crist que ens anima a confiar en el nostre Déu, un Déu ple d'amor per donar.

La resposta és clara: per un creient, viure sense por és ser capaç d'estimar i confiar en un Déu sabent-nos estimats.

Paula Darder

Membre del SIJ i Delegada de Joventut de la diòcesi de Mallorca